

henlede Opmærksomheden paa, er Plads i den ny Bygning til, at enhver Sygeplejerske kan faa sit Værelse, ligger det i, at den foreslaaede Udvidelse allerede kræver en betydelig Bevilling, og særlig Ulempe ved, at der findes nogle Dobbeltværelser, tror jeg ikke, der er. Ligesom det maa kræves, at Sygeplejerskerne gennemgaaende have deres eget Værelse, saaledes kan der ogsaa meget vel være Tilfælde, hvor 2 Sygeplejersker foretrække at dele Værelse med hinanden, og hvor dette kan være ganske naturligt. Det vil særlig komme til at gælde for de yngre.

Det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Rørdam) gjorde Indvendinger mod Lovforslagets Form. Det ærede Medlem læste Lovforslaget op, men jeg hørte ikke, hvori det gale egentlig bestaar. Hvad staar der nemlig i Lovforslaget? Der staar, at „til Udgifterne ved den ved Lov af 13. Marts 1903 bestemte Opførelse af Bygninger...“ kan der udover den der givne Bevilling anvendes indtil 303,310 Kr., der tilvejebringes paa samme Maade som ved den tidligere Lov. At Loven har en lang Titel, kunne vi ikke gøre for, naar Lovforslaget skal skrives. Jeg ser ikke, der kan være nogen sproglig Fejl i dette lille Lovforslag.

Det er formelt lille, men ellers ret stort. Naar det ærede Medlem savnede Tilføjslen af en Situationsplan til Lovforslaget, skal jeg erindre om, at der jo ikke her foreslaas nogen Nybygning, hvis Beliggenhed indenfor de givne Rammer der burde være givet Oplysning om. Boligen for Sygeplejersker skal ligge der, hvor man har vedtaget det i 1902, og hvor den angives paa Situationsplanen, som fulgte med Forslaget. Hvad der er Tale om her, er ikke en helt ny Bygning, men at den givne Bygning skal opføres større end i sin Tid bevilget og forudsat.

Det ærede Medlem omtalte Ønskeligheden af en Afdeling for Hud- og Kønssygdomme paa Rigshospitalet. Ja, den Sag er afgjort ved Vedtagelse af Loven af 1902 — afgjort for en Tid. Jeg antager ogsaa, at den Tid vil komme, da en saadan Afdeling kræves, og da Regering og Rigsdag blive enige om at indrette en saadan. Men det er overflødig allerede nu at optage den Sag til Overvejelse eller træffe nogen Afgørelse derom. Naar det er nødvendigt helst nu i dette Foraar at tage Bestemmelse om den Udvidelse af Byggearbejderne, som her er foreslaaet, er det, fordi selve Bygningen til Boliger for Sygeplejerskerne skal opføres, en saadan

er vedtagen, den er med i Planerne, Spørgsmaalet er her derfor kun dette: Bør denne Bygning, som vi skulle bygge, ikke opføres større, end det er foreslaaet, og end vi have Penge til? Det andet derimod, en Afdeling for Hud- og Kønssygdomme, vil være en særlig og for sig selv staaende Foranstaltning, hvorom der, naar den Tid en Gang maatte komme, vil kunne tages særskilt Bestemmelse.

Det ærede Medlem omtalte Frederiks Hospitals gamle Bygninger og troede, at Stemningen nu var ved at vende sig saaledes, at man ikke ønskede, som forudsat i Loven af 1902, at disse Bygninger skulde realiseres til Fordel for det ny Byggeforetagende. Jeg har ogsaa i den sidste Tid set nogle meget kraftige Udtryk for en Stemning for, at disse Bygninger skulde blive staaende og vedblive at være i Statens Besiddelse, saa kraftige, at jeg endog har læst, at intet dannet Menneske kunde gaa med til at realisere disse Bygninger. Jeg vil erindre om, at det første Forslag om ny Bygninger for Rigshospitalet paa Fælleden fremsattes i 1888 af daværende Kultusminister Scavenius. Der er i dette og alle senere Forslag foreslaaet, at Bygningerne skulde realiseres og indgaa som Part af Bevillingen til det ny Rigshospital. Det hedder i Motiverne til Forslaget af 1888, at Grunde og Bygninger ere vurderede til 2,687,551 Kr., og endvidere „Denne Vurdering tør antages at ville svare omtrent til Salgsværdien, saa meget mere som Ejendommene kunne ventes at stige i Værdi ved de nyudførte eller paa-tænkte Havne- og Baneanlæg i Nærheden“. I Samlingen 1889—90 fremsattes Forslaget igen i omtrent uforandret Skikkelse. I 1890—91 fremsattes Forslaget atter af samme Kultusminister, Kammerherre Scavenius. Denne Gang hedder det i Forslagets § 2: „Naar de ny Bygninger ere fuldstændigt tagne i Brug, sælges Frederiks Hospitals og Fødsels- og Plejestiftelsernes nuværende Bygninger og Grund til Dækning af Laanet“ — det Laan nemlig, man midlertidig skulde optage under Opførelsen af det ny Rigshospital. I Anmærkningerne oplyses det, at nu ere Bygningerne bogførte for 2,907,477 Kr., og det hedder: „Denne Vurdering tør antages at ville svare omtrent til Salgsværdien, saa meget mere som Ejendommene kunne ventes at stige i Værdi ved de paa-tænkte Havne- og Baneanlæg i Nærheden“. Efter at ny Planer for det hele Byggeforetagende vare tilvejebragte, fremsatte daværende Kultusminister Goos i 1891 et For-